

רע"פ 5005/24 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5005/24

כבוד השופט י' אלרון

לפני:

פלוני

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בナンף הגליל-נצח בתע"ג 65773-08-23 מיום 16.4.2024 שניתן על ידי השופטים י' שטרית, ח' סבאג ו-א' אבו-אסעד

עו"ד נגיימי הייב-אבו מוך

בשם המבקש:

החלטה

1. בפסק הדין מושא הבקשה שלפניי, בית המשפט המחויז קיבל באופן חלקית את ערעור המשיבה על קולת העונש שנגזר על המבקש, כך שהhalf עונש של 9 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, הושת עליו עונש של 9 חודשים מאסר בפועל לאחר סORG ובריח, תוך הותרת יתר רכיבי גזר הדין על כנמם. זאת, בגין הרשותה המבקשת על פי הودאות בעבודות כתוב אישום מתוקן בעבירות של פצעה כלפי ציבור מזוהה וכן על ידי שניים או יותר לפי סעיפים 1-29(א) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: החוק), ותקיפה וחבלת ממשית על ידי שניים או יותר לפי סעיפים 1-29(א) ו-29(א) (382) לחוק.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

2. לטענת המבוקש בית המשפט המחויז שגה בהחלטתו באופן שמאזיך מתן רשות ערעור. זאת, בין היתר, לאחר שפסק הדין ניתן מבלי שהוא מונה לפני תסקירות מטעם שירות המבחן; לא ניתן משקל להודאת המבוקש וללקיחת האחריות מצדנו; ומחמת כך שלא ניתן המשקל הרואוי להסכם "ה솔חה" שנערך בין הצדדים לסכום מושא כתוב האישום המתוקן.

3. דין הבקשה להידוחות. בנסיבות האירוע האלים שבו נתול המבוקש חלק מרכזי, העונש שנגזר עליו בבית משפט השלום הקל עמו במידה שחייב את התערבותה עריכת הערעור. בית המשפט המחויז הכיר בכך שרואוי היה לגוזר על המבוקש עונש חמור עוד יותר מזה שהושת עליו בסופו של דבר, אך פסק הדין ניתן, בין השאר, בשם לב לכל שלפני עריכת הערעור אינה מצחה את הדיון. ברור אפוא כי העונש שנגזר על המבוקש אינו בא בגדרם של המקרים יוצאי הדופן שבهم ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוגגת (ראו: רע"פ 3491/24 מתחיה נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (26.4.2024)).

על כך אוסיף כי לא מצאתי, אף לא באחת מטענותיו של המבוקש, הצדקה למતן רשות ערעור ב"גלאול שלישי". ביחוד יש להזכיר כי בנסיבות המקרה דן, הדיון איינו מחייב קבלת תסקירות מטעם שירות המבחן (ראו: ע"פ 18/5536 אלבייאע נ' מדינת ישראל, פסקה 42 (13.6.2019)) ואך המבוקש מכיר בכך. כמו כן, כפי שציינתי בעבר, המשקל שיש ליתן לקיומם של הסכמי "סולחה" הוא משקל מוגבל בלבד (על הטעמים לכך, ראו בהרחבה: ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסקאות 21-22 (5.11.2019)).

לנוכח האמור לא מתעוררת סוגיה עקרונית כלשהי בעניינו של המבוקש; אף אין חשש כלל, לקיומו של עיון דין. משכך, אין עילה למતן רשות ערעור (ראו: רע"פ 72/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (16.4.2024)).

.4. הבקשה נדחתת אפוא.

ניתנה היום, י"ד בסיוון התשפ"ד (20.6.2024).

ש | פ | ט